

Sygnatura akt I C 300/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 11 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jan Bartniak

: -----

Protokolant: st. sekr. sąd. Stella Michalska

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2015 roku w Koninie

przy udziale

(wymienić prokuratora lub przedstawiciela org.społecznej jeśli brał udział w sprawie)

sprawy z powództwa (...) **Finanse Spółka Akcyjna we W.**

przeciwko **S. W.**

o zapłatę 86.137,78 zł

1. zasądza na rzecz powoda (...) Finanse Spółki Akcyjnej we W. od pozwanego S. W. kwotę 947,74 zł (dziewięćset czterdzieści siedem złotych i 74/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 3 lipca 2010 roku.
2. umarza postępowanie co do kwoty 57.966,10 zł (pięćdziesiąt siedem tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt sześć złotych i 10/100)
3. oddala powództwo w pozostałej części.
4. znosi wzajemnie koszty procesu między stronami.

SSO Jan Bartniak (...)

Sygn. akt I C 300/14

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. we W. w dniu 3 lipca 2013 roku wniósł do Sądu Rejonowego L. Z. w. L. pozew o zasądzenie od pozwanego S. W. kwoty 86.137,78 zł: w tym kwoty 58.913,84 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 30 września 2008 roku do dnia zapłaty i 27.223,94 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kwotę 1.077 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych i 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 30 września 2008 roku nabył od (...) Bank S.A. z siedzibą we W. wierzytelność wobec pozwanego w kwocie dochodzonej pozvem z tytułu niespłaconej należności z umowy kredytu nominowanego do (...) z dnia 29 marca 2006 roku nr (...) zawartej pomiędzy pozwanym (...) Bank S.A. W dniu 13 listopada 2009 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty dochodzonej niniejszym pozvem. Wezwanie pozostało bez efektu. Powód

wyjaśnił, że dochodzi kwoty skapitalizowanych odsetek od należności głównej wyliczonych przez (...) Bank S.A. do dnia poprzedzającego nabycie wierzytelności przez powoda (k. 2-5).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 27 września 2013 roku sygn. akt VI Nc-e 1764371/13 Sąd Rejonowy L. Z. w. L. nakazał pozwanemu S. W., aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłacił powodowi kwotę 86.137,78 zł, w tym kwotę 58.913,84 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 30 września 2008 roku do dnia zapłaty i kwotę 27.223,94 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 3 lipca 2013 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 4.677 zł tytułem zwrotu kosztów procesu albo w tym terminie wniósł sprzeciw do Sądu (k. 6).

W dniu 18 października 2013 roku pozwany S. W. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 27 września 2013 roku i wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu pozwany wskazał, że dochodzona kwota została już zasądzona na rzecz (...) Bank S.A. wyrokiem z dnia 13 kwietnia 2010 roku sygn. (...)/10 (k. 9-10).

Postanowieniem z dnia 31 października 2013 roku sygn. akt VI Nc-e 1764371/13, zmienionym następnie postanowieniem z dnia 28 stycznia 2014 roku, Sąd Rejonowy L. Z. w. L. stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Koninie do rozpoznania (k. 14, 21).

Pismem procesowym wniesionym dnia 10 kwietnia 2014 roku powód cofnął częściowo pozew ze zrzeczeniem się roszczenia w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kwoty: 947,74 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 września 2008 roku do dnia zapłaty, 27.233,94 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, odsetek ustawowych od kwoty 57.966,10 zł za okres od dnia 30 września 2008 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Powód przyznał, że wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 13 kwietnia 2010 roku pozwany został zobowiązany do naprawienia szkody na rzecz (...) Bank S.A. poprzez zapłatę na jego rzecz kwoty 57.966,10 zł w ciągu dwóch lat od uprawomocnienia się wyroku. Wobec tego powód cofnął żądanie w zakresie zasądzenia należności głównej – kwoty 57.966,10 zł, żądając jedynie kwoty 947,74 zł stanowiącej różnicę między dotychczas żadaną kwotą 58.913,84 zł a kwotą 57.966,10 zł, natomiast pozostał przy żądaniu odsetek ustawowych od ww. kwoty 57.966,10 zł za okres od dnia 30 września 2008 roku do dnia zapłaty (k. 30-31).

Pismem wniesionym dnia 12 grudnia 2014 roku powód cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia (k. 108), a pismem wniesionym dnia 23 stycznia 2015 roku powód wskazał, że pojazd marki O. (...) nr rej. (...) (kupiony przez pozwanego w oparciu o umowę kredytu nominowanego do (...)), został przejęty przez pozwanego w dniu 10 marca 2010 roku i wartość jego (11.400 zł) odpowiada wartości odsetek ustawowych od kwoty 57.966,10 zł za okres od dnia 30 września 2008 roku do dnia 14 kwietnia 2010 roku i została na te odsetki zaliczona (k. 127).

Pismem wniesionym dnia 15 grudnia 2014 roku pozwany zgodził się z obowiązkiem zapłaty kwoty 947,74 zł oraz wskazał, że odsetki uległy przedawnieniu (k. 115). Pismem wniesionym dnia 2 stycznia 2015 roku powód nie wyraził zgody na cofnięcie pozwu (k. 122). Na rozprawie w dniu 11 lutego 2015 roku pozwany oświadczył, że nie kwestionuje żądania w zakresie zasądzenia kwoty 947,74 zł z tym, że z odsetkami za okres nieprzedawniony i wniósł o oddalenie powództwa powyżej kwoty 947,74 zł z odsetkami za okres nieprzedawniony (k. 130).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 marca 2006 roku pozwany S. W. zawarł z (...) Bank S.A. umowę kredytu nominowanego do (...) nr (...), której przedmiotem kredytowania był samochód marki O. (...) rok prod. 2005. Na podstawie tej umowy Bank udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 57.966,10 zł nominowanego do (...). Pozwany został zobowiązany do spłaty tej kwoty w 96 miesięcznych ratach (dowód: kserokopia umowy kredytu k. 50-51).

Pozwany nie spłacił kwoty kredytu (bezsporne).

Wyrokiem z dnia 13 kwietnia 2008 roku sygn. akt (...)/10 Sąd Rejonowy w K. uznał pozwanego S. W. winnym przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., polegającego na tym, że w dniu 29

marca 2006 roku w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 57.966,10 zł w ten sposób, że podczas zawierania umowy kredytowej na zakup pojazdu marki O. (...) złożył niezgodne z prawdą pisemne oświadczenie o zatrudnieniu dotyczące okoliczności mających istotne znaczenie dla uzyskania kredytu i za to na podstawie art. 286 § 1 w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i zobowiązał pozwanego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank S.A. kwoty 57.966,10 zł w terminie 2 lat od uprawomocnienia się wyroku (vide pkt 3 wyroku). Wyrok skazujący pozwanego uprawomocnił się w dniu 20.04.2010 r., a klauzulę wykonalności co do pkt 3 wyroku, pokrzywdzony Bank uzyskał w dniu 18.09.2013 r. (dowód: kserokopia wyroku z dnia 13 kwietnia 2010 roku k. 32, 59).

W dniu 30 września 2008 roku powód nabył od (...) Bank S.A. wierzytelność wynikającą z ww. umowy kredytu (dowód: kserokopia umowy cesji wierzytelności k. 41-49).

Pismem z dnia 13 listopada 2009 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 94.801,56 zł z tytułu umowy kredytu, na którą to kwotę składały się kwota należności głównej w wysokości 58.913,84 zł i koszty windykacji w kwocie 35.887,72 zł (dowód: pismo z dnia 13 listopada 2009 roku k. 52).

W dniu 10 marca 2010 roku O. (...) nr rej. (...) został przejęty od pozwanego, a jego wartość (wedle powoda) w kwocie 11.400 zł powód zaliczył na poczet odsetek od kwoty 57.966,10 zł za okres od dnia 30 września 2008 roku do 14 kwietnia 2010 roku (bezsporne, a nadto pismo powoda z dnia 20.01.2015 r., w którym powód po raz pierwszy fakt przejęcia ww. samochodu i wskazał wartość pojazdu na dzień przejęcia k. 127).

Pozwany S. W. ma 51 lat, z zawodu jest piekarzem, obecnie pracuje jako pracownik fizyczny w firmie (...) w M. z najniższym wynagrodzeniem w gospodarce narodowej, pozostaje w konkubinacie (dowód: zeznania pozwanego k. 130v).

Powyższy stan faktyczny nie był sporny między stronami, gdyż spór sprowadzał się jedynie do odmiennej oceny prawnej danego wyżej ustalonego stanu faktycznego i dlatego Sąd oparł się na cytowanych w ustaleniach faktycznych sprawy: zeznaniach pozwanego oraz dokumentach dołączonych do akt sprawy przez strony procesu.

Zeznania pozwanego Sąd uznał za wiarygodne, gdyż są logiczne i rzeczowe. Poza tym brak było dowodów przeciwnych, które zaprzeczałyby prawdziwości stwierdzeń pozwanego.

Dokumenty Sąd uznał za całkowicie wiarygodne, ich prawdziwości i autentyczności nie kwestionowały same strony, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

Należy zauważyć, iż pierwotnie powód wystąpił o zasądzenie od pozwanego kwoty 86.137,78 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 58.913,84 zł od dnia 30 września 2008 roku do dnia zapłaty i od kwoty 27.223,94 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W trakcie procesu powód cofnął jednak powód co do kwoty 57.966,10 zł zrzekając się w tej części roszczenia i ostatecznie wniósł o zasądzenie: kwoty 947,74 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 września 2008 roku do dnia zapłaty, 27.233,94 zł (kwoty odsetek wyliczonych od należności głównej na dzień 30 września 2008 roku) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i odsetek ustawowych od kwoty 57.966,10 zł za okres od dnia 30 kwietnia 2008 roku do dnia zapłaty.

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. powód może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. W niniejszej sprawie powód cofnął powód co do kwoty 57.966,10 zł, zrzekając się roszczenia w tym zakresie, wniósł jednak o zasądzenie odsetek ustawowych od kwoty 57.966,10 zł od dnia 30 września 2008 roku do dnia zapłaty. Zdaniem Sądu, skoro powód skutecznie cofnął

pozew i zrzekł się roszczenia, to nie może żądać jednocześnie odsetek od kwoty której dochodzenia zrezygnował i dochodzenia której się zrzekł. Skoro nie ma roszczenia pieniężnego, to nie ma także podstawy do zasądzenia odsetek ustawowych. Obowiązek płacenia odsetek nie może bowiem powstać bez obowiązku zapłaty sumy głównej (tak też SA w Poznaniu w wyroku z dnia 20 grudnia 1995 roku sygn. I ACr 450/95, Wokanda 1996/11/47).

Co do pozostałych kwot stanowiących przedmiot procesu (poza kwotą 947,74 zł wraz z częścią odsetek ustawowych) pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, który okazał się zasadny. Zaznaczyć jednocześnie należy, że powód w toku procesu cofnął pozew co do żądanych kwot, ale pozwany nie wyraził na cofnięcie pozwu zgody, stąd Sąd obligowany był do prowadzenia dalszego procesu.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 513 § 1 k.c. dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie. Dotyczy to także zarzutu przedawnienia. Jeżeli zatem cesja wierzytelności dotyczyła roszczenia, co do którego dłużnikowi przysługiwał trzyletni termin przedawnienia, to termin ten jest miarodajny również dla określenia terminu przedawnienia roszczenia przelanego.

Do roszczenia o odsetki za opóźnienie stosuje się ustanowiony w art. 118 k.c. termin przedawnienia roszczeń o świadczenia okresowe – przy czym roszczenie to przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego (por. uchwała SN z dnia 26 stycznia 2005 roku sygn. III CZP 42/04, OSNC 2005/9/149). W niniejszej sprawie pozew został wniesiony w dniu 3 lipca 2013 roku, stąd roszczenie o odsetki za okres do dnia 2 lipca 2010 roku (okres 3 lat przed wniesieniem pozwu) uległo przedawnieniu: dotyczy to roszczenia o kwotę 27.233,94 zł, stanowiącej wartość odsetek wyliczonych od kwoty głównej na dzień 30 września 2008 roku oraz o odsetki od kwoty 947,74 zł do dnia 2 lipca 2010 roku. Oczywistym także jest, że również roszczenie o odsetki żądane od kwoty 27.233,94 zł (od zaległych odsetek) uległo przedawnieniu, skoro całe to roszczenie uległo przedawnieniu.

Pozwany nie kwestionował natomiast obowiązku zapłaty na rzecz powoda kwoty 947,74 zł wraz z odsetkami za okres nieprzedawniony, tj. od dnia 3 lipca 2010 roku.

Wobec powyższego Sąd zasądził na rzecz powoda (...) Spółka Akcyjna we W. od pozwanego S. W. kwotę 947,74 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 3 lipca 2010 roku (punkt 1 wyroku), na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie co do kwoty 57.966,10 zł – wobec skutecznego cofnięcia pozwu w tej części przez powoda (punkt 2 wyroku) i oddalił powództwo w pozostałej części jako bezzasadne (punkt 3 wyroku).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., znosząc wzajemnie między stronami koszty procesu (punkt 4 wyroku). Przesłanką takiego rozstrzygnięcia (o kosztach procesu w całości poniesionych przez powoda) był ostateczny wynik postępowania, w tym cofnięcie pozwu w zakresie objętym tytułem wykonawczym ze sprawy (...)/10 Sądu Rejonowego w K. oraz oddalenie powództwa w jego znacznej części przy uwzględnieniu zarzutu przedawnienia roszczenia.

SSO Jan Bartniak